

Η πλατεία μας

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΥΛΑ ΤΗΣ ΣΤ' ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ 11^{ΟΥ} ΔΗ-
ΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΑΒΑΛΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!

300 δρχ

ΕΘΙΜΑ

Όλοι με το που έρχονται τα Χριστούγεννα το μυαλό μας πάει στο στόλισμα του δέντρου, στα γλυκίσματα και στην αλλαγή του παλιού χρόνου. Ο κανονικός λόγος, όμως που γιορτάζουμε τα Χριστούγεννα είναι η γέννηση του Χριστού, από όπου και η λέξη Χριστούγεννα. Ο Χριστός γεννήθηκε σε μια σκοτεινή και κρύα φάτνη, στην Βηθλεέμ. Μέσα στη φάτνη είχε πολύ κρύο αλλά οι ανάσες των ζώων ζέσταιναν το μικρό Χριστό. Ο Χριστός γεννήθηκε για να διδάξει την καλοσύνη, την αγάπη, το σεβασμό και την αλληλεγγύη που πρέπει να νιώθουμε ο ένας για τον άλλο. Ο Θεός διάλεξε τη Μαρία για να γεννήσει το Χριστό επειδή από πολύ μικρή ξεχώριζε την καλοσύνη. Αυτή είναι η πραγματική έννοια των Χριστουγέννων.

Ιωάννα Χατζηλιάδου

Τα Χριστούγεννα είναι μια μεγάλη γιορτή του Χριστιανισμού. Υπάρχουν πολλά έθιμα για τα Χριστούγεννα. Μερικές φορές πριν τα Χριστούγεννα στολίζουμε όλοι το Χριστουγεννιάτικο δέντρο με πολύχρωμες μπάλες και φωτάκια. Οι νοικοκυρές φτιάχνουν μελομακάρονα και κουραμπιέδες.

Την παραμονή των Χριστουγέννων τα παιδιά πηγαίνουν με τα τρίγωνα τους στα σπίτια και στα μαγαζιά και λένε τα κάλαντα. Τα Χριστούγεννα πηγαίνουμε όλοι στην εκκλησία. Τη τελευταία μέρα του χρόνου, το βράδυ στις δώδεκα η ώρα κλείνουμε τα φώτα και περιμένουμε να έρθει ο καινούριος χρόνος. Έξω από την πόρτα σπάνε ένα ρόδι για να πάει καλά η χρονιά. Πάνω στο τραπέζι αφήνουμε ξηρούς καρπούς, γλυκά και φρούτα για να τα φάει ο Αι-

Βασιλης όταν έρδει να φέρει τα δώρα. Καλά Χριστούγεννα και Καλή Πρωτοχρονιά!

Μαρία Μαυροθαλασσίτου

Η UNICEF είναι οργάνωση του Ο.Η.Ε. που ιδρύθηκε το 1946 και το 1965 βραβεύτηκε με το βραβείο Νόμπελ για την Ειρήνη.

Η UNICEF ιδρύθηκε για την περίθαλψη των εξαθλιωμένων παιδιών που άφησε πίσω του ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος.

Η UNICEF είναι ένας οργανισμός στο οποίο δουλεύουν κάποιοι άνθρωποι που συγκεντρώνουν κάποια πράγματα : ρούχα, τρόφιμα και φάρμακα και τα στέλνουν στα παιδιά που είναι άρρωστα και τα παιδιά της Αφρικής αλλά και των άλλων παιδιών από άλλες χώρες. Ακόμα η UNICEF δεν ξεχωρίζει μαύρα ή άσπρα παιδιά, στέλνει ρούχα, φάρμακα και τρόφιμα σε όλα τα παιδιά που τα χρειάζονται.

Η UNICEF είναι η ελπίδα των παιδιών επειδή από τότε που βγήκε τα παιδιά άρχισαν να ελπίζουν πως θα γίνουν καλά από τις αρρώστιες, πως θα έχουν φάρμακα όποτε αρρωσταίνουν για να γίνονται καλά, πως θα έχουν ρούχα και τρόφιμα για να ντύνονται και να τρώνε. Σύμφωνα με τα στοιχεία της που έδωσε στη δημοσιότητα η UNICEF, αυτήν τη στιγμή σε όλο τον κόσμο 250 εκατομμύρια παιδιά εργάζονται, 300 εκατομμύ-

ρια παιδιά ζουν σε τενεκεδούπολεις και 600 με 700 εκατομμύρια ζουν με ένα δολάριο την ημέρα.

Η UNICEF, που υπερασπίζεται τα παιδιά εδώ και 55 χρόνια, με μια ισχυρή παρουσία σε 162 χώρες και περιοχές του πλανήτη χάρη στις επεμβάσεις τις κατάφερε περισσότερο από 1.000.000 παιδιά κάθε χρόνο να γιορτάζουν τα πέμπτα τους γενέθλια, περίπου 50.000.000 παιδιά να επιστρέψουν στο σχολείο και 20.000.000 παιδιά να σωθούν από βέβαιο θάνατο.

Αντώνης Ποδάρας

ΓΛΥΚΑ ΕΘΙΜΑ: ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΑ

1 ποτήρι του νερού λάδι εκλεκτό
½ ποτήρι του νερού ζάχαρη
½ ποτήρι χυμός πορτοκαλιού και λεμονιού (ανάμεικτα)

1 ποτήρι χονδροκομμένα καρύδια
3 ποτήρια αλεύρι μαλακό (όσο πάρει)

1 φλυντζανάκι του καφέ κονιάκ
2 κουταλάκια μπέικιν πάουντερ

Για το σιρόπι :

1 ποτήρι του νερού ζάχαρη

1 ποτήρι του νερού μέλι

½ ποτήρι νερό

Εκτέλεση:

Κοσκινίζετε το αλεύρι και το ανακατεύετε με την πάουντερ. Σε πήλινη λεκάνη, δουλεύετε το λάδι με τη ζάχαρη επί μία ώρα. Προσθέτετε το κονιάκ και τον χυμό πορτο-

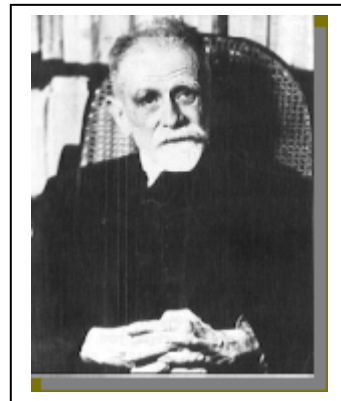
καλιού-λεμονιού. Ρίχνετε το αλεύρι λίγο-λίγο και ζυμώνετε καλά να γίνει μια μαλακή ζύμη. Πλάθετε τα μελομακάρονα κυλινδρικά, τα πιέζετε με το πιρούνι να γίνει η επιφάνεια τους αυλακωτή, τοποθετείτε σε λαμαρίνα και ψήνετε σε μέτριο φούρνο 20-30 λεπτά. Στο μεταξύ βάζετε το νερό, τη ζάχαρη και το μέλι να πάρουν μερικές βράσεις. Εαφρίζετε και βουτάτε μέσα στο σιρόπι τα μελομακάρονα κρύα (όχι περισσότερα από 3-4 Βγάζετε με τρυπητή κουτάλα, τοποθετείται σε πιατέλα και πασπαλίζετε με τα καρύδια και λίγη κανελοζάχαρη.

Ο ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Ο Κωστής Παλαμάς γεννήθηκε στην Πάτρα το 1859. Η οικογένεια του όμως ήταν ιστορική : ο πατέρας του ήταν νομικός γι αυτό ο Κωστής Παλαμάς ήθελε και εκείνος να γίνει νομικός αλλά γρήγορα τα παράτησε κι ήθελε να ασχοληθεί με τη λογοτεχνία. Έγραψε πολλά ποιήματα και διάφορα άλλα έργα και διηγήματα. Ήτανε πολύ εργατικός και χρησιμο-

ποιούσε. Ήταν ένας από τους κορυφαίους Νεοέλληνες ποιητές. Από το 1886, που δημοσίευσε την πρώτη του ποιητική συλλογή «Τα τραγούδια της πατρίδας μου», ως το θάνατο του συμπλήρωσε πενήντα πέντε χρόνια πνευματικής δημιουργίας. Έγραψε πάνω από τριάντα βιβλία, τα περισσότερα ποιήματα. Μέσα στο έργο του δέλησε να κλείσει όλη την Ελλάδα όλων των εποχών. Εργάστηκε ως δημοσιογράφος και γραμματέας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το

1926 έγινε ακαδημαϊκός. Ο Κωστής Παλαμάς υπήρξε η κεντρική μορφή των Ελληνικών γραμμάτων επί μισό αιώνα. Πέθανε το 1943 στην κατοχή και ο λαός της Αθήνας βρήκε την ευκαιρία να εκδηλώσει το αδούλωτο φρόνημά του. Τα σπουδαιότερα έργα του είναι : «Δωδεκάλογος του γύφτου», «Τραγούδια της πατρίδας μου», «Ο ύμνος της Αθηνάς» (που βραβεύτηκε), «Οι καημοί της λιμνοθάλασσας», «Η πολιτεία και η μοναξιά», «Δειλοί και σκληροί», «η φλογέρα του βασιλιά» και άλλα.

ΒΙΒΛΙΟΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Το καλό βιβλίο μορφώνει, ψυχαγωγεί και διασκεδάζει τον άνθρωπο. Εμείς σας προτείνουμε τα παρακάτω βιβλία:

Τα 88 ντολμαδάκια του
Ευγένιου Τριβιζά

Η δεσποινίδα Πεπότα της Πα-
λόμα Μπόρντονς.

Ο γίγαντας Πανσές και η Φεγ-
γαρένια της Πόλυ Βασιλάκη

Ο αδερφός της Ασπασίας του
Μάνου Κοντολέων

Ο μεγάλος φιλικός γίγαντας του
Ρόαλντ Νταλ

Ο Τζίμης και το Γιγαντοροδάκι-
νο του Ρόαλντ Νταλ

Ματίλντα του Ρόαλντ Νταλ
Κωνσταντίνα Καριώτου

Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

Ο Άγιος Βασίλης υπήρξε από τις μεγαλύτερες μορφές της εκκλησίας μας, τόσο για το χαρακτήρα του, όσο και για τη μόρφωσή του. Η φιλανθρωπία του παρέμεινε θρυλική. Μοίρασε όλη την

περιουσία του στους φτωχούς, έφτιαξε στην Καισάρεια φτωχοκομείο και πέθανε μόλις 48 ετών από τις στερήσεις της ασκητικής ζωής. Την κηδεία του παρακολούθησαν χιλιάδες κόσμου. Τέτοια ήταν η λατρεία και ο θαυμασμός που του είχε ο κόσμος για την καλοσύνη του που πολλοί τον μιμούνταν. Άφησαν γενειάδα και προσπαθούσαν να είναι λεπτοί και ωχροί, όπως εκείνος, που ήταν ασκητής. Στην Ελλάδα πίστευαν πως αμέσως μετά τα Χριστούγεννα ξεκινούσε πεζοπόρος, με το ραβδί στο χέρι, πάντοτε καλός και ομιλητικός με όποιον συναντούσε. Δεν κρατούσε κοφίνι, ούτε σάκο φορτωμένο με δώρα. Εκείνο που έφερνε στους ανθρώπους ήταν περισσότερο συμβολικό. Την καλή τύχη και την ευλογία του. Από το μαγικό του ραβδί, με θαυμαστό τρόπο, βλάσταιναν ή ζωντάνευαν κλαδιά και πέρδικες, σύμβολα των δώρων που θα μπορούσε να μοιράσει στους πιστούς του.

(Από έντυπο του προγράμματος "ΜΕΛΙΝΑ")

